

Wyrok z dnia 2 grudnia 1998 r.

III RN 86/98

Prowadzenie przez spółkę cywilną takiej samej działalności, co tworzące ją spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie jest przeszkodą do jej rejestracji jako podmiotu gospodarczego (art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej, Dz.U. Nr 41, poz. 324 ze zm.).

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Waldemara Grudzieckiego, po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 1998 r. sprawy ze skargi „I.” Spółki z o.o. w B. na decyzję Wojewody W. z dnia 28 kwietnia 1997 r. [...] w przedmiocie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 grudnia 1997 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Minister Sprawiedliwości w sprawie ze skargi „I.” Sp. z o.o. w B. na decyzję Wojewody W. z dnia 28 kwietnia 1997 r. w przedmiocie odmowy wpisu do ewidencji działalności gospodarczej spółki cywilnej „D.-T.”, wniósł rewizję nadzwyczajną od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 grudnia 1997 r. [...] W wyroku tym NSA podzielił pogląd organów administracji, że spółka cywilna, utworzona przez dwie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie jest podmiotem gospodarczym w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 41, poz. 324 ze zm.) z tego względu, że wszystkie trzy spółki prowadzą taką samą działalność (tu - turystyczną). Podniesiono także w uzasadnieniu wyroku, iż spółka „D.T.” nie przedstawiła żadnych dowodów wykazujących jej odrębną dzia-

łalność i odrębny majątek, ani też pisemnej umowy spółki cywilnej. W rewizji nadzwyczajnej zarzucono rażące naruszenie art. 27 ust. 1 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 10 pkt 2 ustawy o działalności gospodarczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna jest uzasadniona z uwagi na rażące naruszenie art. 2 ust. 2 ustawy o działalności gospodarczej. Zarzuty dotyczące naruszenia art. 2 ust. 1 oraz art. 10 pkt 2 tej ustawy nie zostały w rewizji nadzwyczajnej uzasadnione i nie mogą być rozpatrywane przez Sąd Najwyższy. Rewizje nadzwyczajne są bowiem rozpoznawane przy odpowiednim stosowaniu przepisów o postępowaniu kasacyjnym (art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego...- Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.), a z nich wynika, że podstawy kasacyjne muszą zawierać uzasadnienie (art. 393³ KPC). Ustalone orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje, że nie mogą być rozpatrywane zarzuty naruszenia przepisów powołanych jako podstawy kasacyjne (odpowiednio – rewizji nadzwyczajnej), jeżeli nie uzasadniono, na czym polega naruszenie tych przepisów.

Według art. 2 ust. 2 ustawy o działalności gospodarczej podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, zwanym dalej „podmiotem gospodarczym”, może być osoba fizyczna, osoba prawna, a także jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, utworzona zgodnie z przepisami prawa, jeżeli jej przedmiot działania obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej. Trafnie podniesiono w rewizji nadzwyczajnej, iż ubiegająca się o wpis do rejestru działalności gospodarczej spółka cywilna „D.-T.” spełnia wymagania przewidziane w tym przepisie. Przede wszystkim - co nie jest negowane w zaskarżonym wyroku - spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mogą zawierać między sobą umowy spółki cywilnej, a obowiązek zawarcia takiej umowy w formie pisemnej ma tylko znaczenie dowodowe (art. 860 KC). Ponadto należy zauważyć, że przepisy o postępowaniu ewidencyjnym (Rozdział drugi ustawy o działalności gospodarczej - art. 13 - 19) nie upoważniają organów administracji do kontrolowania zasadności wniosku o wpisanie do ewidencji. Świadczy o tym w szczególności art. 15 ust. 1 tej ustawy, według którego organ ewidencyjny dokonuje wpisu do ewidencji działalności gospodarczej stosownie do zgłoszenia (chyba, że

zawiera ono braki formalne - art. 16 ustawy lub jest niedopuszczalne z innych przyczyn - art. 17).

Z tych względów na podstawie art. 393¹³ KPC w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.), orzeczono jak w sentencji.

=====